

Αθήνα, 10/1/13

Άρθρο στο Energyin

Στέλιος Λουμάκης: Η οικονομική βλάβη των παραγωγών θα επιφέρει ευθύνες στους ιθύνοντες

Δυστυχώς το «σκοτάδι» στην οικονομία και την αγορά ενέργειας ειδικότερα συνεχίζεται δριμύτερο, παρά τις περί του αντιθέτου πυκνές «ευχές» της Πολιτείας για δήθεν ταχεία ανάρρωση και ανάκαμψη. Εκείνο που ωστόσο δεν φαίνεται να γίνεται αντιληπτό στους διοικούντες την υπερ-ρυθμιζόμενη αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, είναι οι ευθύνες που φέρουν για την οικονομική βλάβη που η ανεπάρκεια των πρωτοβουλιών, των μηχανισμών αλλά και των πρακτικών τους προκαλεί στους επενδυτές – παραγωγούς.

Στον κλάδο της επαγγελματικής ηλεκτροπαραγωγής από φωτοβολταϊκά ζούμε το τελευταίο διάστημα την απόλυτη παράνοια, με την Πολιτεία από την μία πλευρά να έχει επιβάλει οριζόντια ισοπεδωτική εισφορά επί του τζίρου 25 – 30%, εφαρμοζόμενη από 1/7/12 και χωρίς να είναι ακόμη βέβαιο αν θα εκπίπτει φορολογικά των εσόδων, δήθεν για να εξυγιανθούν οι καθυστερήσεις στις πληρωμές των παραγωγών και από την άλλη το πρόβλημα πληρωμών δραματικά να επιτείνεται. Τάση βεβαίως που πλέον δεν έχει να κάνει με την επαγγελματική ηλεκτροπαραγωγή από Φ/Β που υποφέρει τα μέγιστα, αλλά με την ανοχή ή συναίνεση των διοικούντων την αγορά σε μια σειρά στρεβλώσεων και ανεπάρκειας. Και για να μην γινόμαστε μονότονοι με τις «ιερές» στρεβλώσεις υπέρ του φυσικού αερίου που έχουν δικαίως πολύ-αναφερθεί, δυστυχώς το «μενού» εμπλουτίστηκε και με πολλές άλλες ταμειακού τύπου. Στην λειτουργία και εκκαθάριση λοιπόν της αγοράς με έναν μαθηματικά «ευρεσιτεχνικό» τρόπο δια μέσου της ΟΤΣ όλα τα ελλείμματα της αγοράς καταλήγουν ως επί τω πλείστον νομοτελειακά στις ΑΠΕ. Επιπλέον ο «κρατισμός» που επικρατεί στην λιανική ηλεκτρικής ενέργειας αλλά πολύ περισσότερο στους Διαχειριστές και τον Λειτουργό της αγοράς, δημιουργεί σε αρκετούς από αυτούς την ψευδαίσθηση ότι η μαζική οικονομική βλάβη ή πτώχευση παραγωγών ΑΠΕ που επίκειται, είναι κάτι που θα περάσει στα «ψιλά γράμματα» και που οπωσδήποτε δεν θα άπτεται των προσωπικών ευθυνών τους αλλά της άλλοτε κακώς νοούμενης «Υπηρεσίας». Η ευρεία φαίνεται «κρατική καταγωγή» -σε συντριπτικό έστω ποσοστό- των υπευθύνων που χειρίζονται τα καυτά αυτά θέματα, τους έχει απονευρώσει εσφαλμένα την αίσθηση της προσωπικής ευθύνης που φέρουν για τις ενέργειες ή παραλείψεις τους και τον αντίκτυπο τους σε σειρά ανεξάρτητων ιδιωτικών επιχειρήσεων. Και για να δώσουμε ένα παράδειγμα, οι συμψηφισμοί στις εκκαθαρίσεις μεταξύ ΔΕΗ Προμήθειας (λιανικής) και ΔΕΗ Παραγωγής που ζημιόγωνα για όλους τους ιδιώτες ηλεκτροπαραγωγούς από τον Οκτώβριο του 2011 γίνονται ανεκτοί, οι συμψηφισμοί πάλι μονομερώς από την ΔΕΗ Προμήθεια πληρωμών ΗΕΠ προς τον Λειτουργό με πληρωμές της ως διαχειριστή προς ΑΠΕ του μη διασυνδεδεμένου ή του οικιακού Φ/Β προγράμματος, έχουν δημιουργήσει ένα εκρηκτικό κοκτέιλ ασυμμετρίας μονομερώς εις βάρος των μονάδων ΑΠΕ του ηπειρωτικού συστήματος, που σχεδόν μόνες φέρουν το βάρος της έλλειψης ρευστότητας της αγοράς μεταφραζόμενο σε υπερημερίες 150 ημερών και άνω.

Τέλος το χάος και η αναντιστοιχία που επικρατεί μεταξύ εκδοθέντων από την Πολιτεία αδειών και εθνικών στόχων (σε αναλογία 4 προς 1 ακόμα και με βάση τον στόχο του 2020), που σημειωτέον παραδόξως ουδέποτε ανακαλούνται ενώ θα έπρεπε, απειλεί να εκτροχιάσει οποτεδήποτε στο μεσοπρόθεσμο μέλλον την αγορά εκ νέου.